

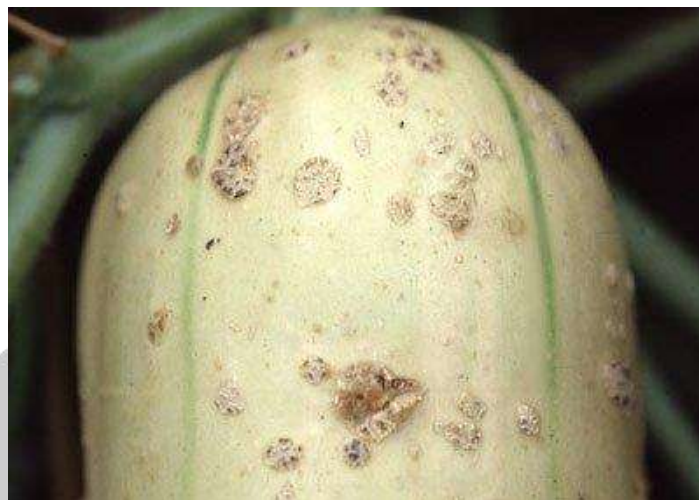
مقدمه

سالیانه بیش از دو میلیارد دلار هزینه صرف تولید قارچ‌کش‌های جدید می‌گردد. بیش از نیمی از مقدار مزبور، هزینه تولید قارچ‌کش‌هایی است که برای تعداد انگشت‌شماری از بیماری‌ها مصرف می‌گردند (مانند سفیدک‌های سطحی و دروغی، کپک خاکستری مو، بیماری لکه گرد چغندر، بلاست برنج و زنگ‌های غلات). بر اساس برآورد دانشمندان، جمعیت کره زمین در صد سال آینده به بیش از ده میلیارد نفر می‌رسد که البته بر اساس پیش‌بینی جمعیت‌شناسان، جمعیت بشر در آن سال‌ها به سطح ثابتی می‌رسد، چنانچه هم‌اکنون نیز در بسیاری از کشورهای پیشرفته صنعتی به این وضعیت پایدار رسیده است. در هر حال بشر ناگزیر است برای آن جمعیت عظیم غذا تهیه نماید و برای این کار و صرفه‌جویی در هزینه‌ها از روش‌هایی استفاده کند که مقاومت به قارچ‌ها اندک گردد.

مقاومت به قارچ‌کش‌ها

۳- کاهش فرایند تبدیل سموم کم اثر به ترکیبات سمی مؤثر: این ویژگی عکس حالت اول است، به طوری که برخی ترکیبات شیمیایی وجود دارند که روی قارچ به همان صورت اولیه بی‌اثر هستند اما وقتی وارد سلول قارچی شدند، بر اساس یک‌سری فعل و انفعالات شیمیایی تبدیل به مواد سمی مؤثر می‌شوند. تحقیقات نشان داده است که در نژادهای مقاوم، فرایند تبدیل مواد بی‌اثر یا کم‌اثر به مواد سمی مؤثر کاهش می‌یابد، مانند مقاومت قارچ *Cladosporium cucumerinum* (شکل ۱) به قارچ‌کش ۶-Azuracil هنگامی که قارچ‌کش ۶-Azuracil وارد سلول قارچ می‌شود، در اثر آنزیم *Urdin phosphorylase* به ماده ۶-C. AzuradinPhosphate تبدیل می‌شود که برای قارچ فوق‌بسیار سمی است، اما در نژادهای مقاوم قارچ *cucurrerinum*، فعالیت این آنزیم کاهش یافته و این تبدیل انجام نمی‌شود.

شکل ۱- علائم ناشی از قارچ *Cladosporium cucumerinum*

۴- انحراف در مسیره های تنفسی: در آنتی بیوتیک Actinomycin-A که روی قارچ *Ustilago maydis* (شکل ۲) مؤثر است، اثر سمی آنتی بیوتیک در رابطه با تأثیر آن روی مسیر عبور الکترون بین سیتوکروم های b و c می باشد که از عبور الکترون جلوگیری می کند. در نژادهای حساس از قارچ فوق، اثر آنتی بیوتیک روی این مسیر می باشد اما در نژادهای مقاوم، الکترون از سیتوکروم b به سیتوکروم، می رود و منحرف می شود، در نتیجه تنفس نیز ادامه می یابد که به این ترتیب سم روی قارچ بی اثر می شود و مقاومت ایجاد می گردد.

شکل ۲- علائم ناشی از قارچ *Ustilago maydis* روی گیاه ذرت

۵- عدم میل ترکیبی قارچ کش با نقطه اثر: هر قارچ کشی دارای یک یا چند نقطه اثر می باشد که باید با آن باند شود، اما در نژادهای مقاوم اتصال مزبور انجام نمی شود. به عنوان مثال، در سیکلوهاگزامید که یک

مقاومت به قارچ کش ها - بخش دوم

PTMP/SK/R&D/A/ Resistance to fungicides /13102021

آنتی بیوتیک ضد قارچی است، آنتی بیوتیک روی ریبوزوم اثر می کند و در نتیجه از سنتز پروتئین جلوگیری می نماید اما ایجاد یک موتاسیون باعث عدم باند شدن قارچ کش مزبور با ریبوزوم شده و به این ترتیب مقاومت بروز می کند.

۶- جبران آنزیم های ممانعت شده یا ممانعت شونده: تحقیقات نشان میدهد که در قارچ *Cladosporium cucumerinum* مقدار آنزیم Ortidin Monophosphate Decarboxylate در نژادهای مقاوم تا سه برابر افزایش می یابد که در نتیجه قارچ کش توانایی جبران این افزایش قابل ملاحظه را ندارد، زیرا قارچ کش روی این آنزیم اثر می کند و باعث بلوکه شدن آن می شود.

به منظور پیشگیری از بروز پدیده مقاومت به قارچ کش ها اعم از قارچ کش های سیستمیک یا غیرسیستمیک، راهکارهای موثری وجود دارد که بر اساس آنها می توان نژادهای مقاوم را نیز کنترل کرد. مهم ترین راهکارهای ارائه شده که اساسا بر پایه تغییر در روش کاربرد قارچ کش استوار هستند، شامل سه مورد می باشد:

الف- به کارگیری ترکیبی از قارچ کش های اختصاصی (سیستمیک) و قارچ کش های حفاظتی وسیع الطیف (غیر سیستمیک). مانند استفاده توأم از متالاکسیل و مانب، بنومیل و کاپتان با دیگران و آپرودیون.

ب- متناوب کردن برنامه استفاده از قارچ کش ها. به طوری که، سمپاشی در بخشی از سال با سموم سیستمیک و در بخش دیگر با قارچ کش های حفاظتی انجام می شود. در این استراتژی، سموم سیستمیک دارای اثر اختصاصی هستند و بیشترین نقش را در کنترل بیماری دارند اما سموم حفاظتی که غیر اختصاصی عمل می کنند، باعث حذف هر گونه نژاد مقاوم به قارچ کش های سیستمیک می شوند.

ج- استفاده از مقادیر مناسب و صحیح قارچ کش ها نیز می تواند مانع بروز یا باعث به تأخیر انداختن پدیده مقاومت گردد.

منبع

طالبی جهرمی، خلیل (۱۳۹۱). سم شناسی آفت کش ها (چاپ چهارم). تهران: مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه تهران.

